

ПРЕС КЛИПИНГ

14-15.јануар 2012.

НАСЛОВИ

Само већа плата обећава принове;(стр.2)

Запосленост на историјском минимуму;(стр.4)

Школа нормално почиње у понедељак;(стр.5)

Фонд ПИО: Приватизација кочи наплату

Доприноса;(стр.5)

Галерб група у блокади због Заваривача;(стр.6)

Регионалне разлике – јабука раздора;(стр.7)

У Србији мање и запослених и незапослених;(стр.11)

Плате државним службеницима повећане до 75 одсто;(стр.11)

Партије хоће у народни покрет; (стр.12)

Постављен заступник капитала у Плими М;(стр.14)

Само већа плата обећава принове

Е. В. Н.

Иако је 2012. проглашена за годину беба, већина жена и даље се нерадо одлучује на проширење породице. За дечју заштиту још две милијарде. Труднице стрепе од отказа. ПДВ без смањења?

РАЗМИШЉАМ о другом детету већ дуже време, али, нажалост, тешко да ће се то ускоро остварити. Кад сам први пут затруднела остала сам без посла. Нови сам нашла тек пре неколико месеци, значи после четири године. Ако бих сад отишла на трудничко, тешко да би ме место чекало. Немамо решено стамбено питање, али да је само то не бих размишљала. Несигуран посао и минимална шанса да нађем нови главна су ми препрека за проширење породице.

Овако размишља 30-огодишња Сара Ј. из Београда. То што је 2012. проглашена годином беба неће је убедити да роди друго дете. И док Србија годишње губи град величине 45.000 становника, жене се све теже одлучују на брак и породицу.

НАЈУГРОЖЕНИЈЕ

ЈАВНОСТ је занемела када су статистичари изашли са првим резултатима последњег пописа. За девет година изгубили смо пет одсто становника. Нестало нас је - 380.000. Оно што забрињава - мало је наде да ће се тренд нестајања ускоро зауставити. Током 2010. године у Србији је рођено 68.304 бебе. Истовремено, умрло је 103.211 становника. Подаци за 2011. још нису сабрани, а претпоставља се да је новорођених око 66.000.

У земљи која стрепи од нове кризе, многи сматрају да би конкретна финансијска помоћ била најбољи начин да се наталитет поправи.

- Жене су најугроженија категорија у Србији - сматра економиста Мирослав Здравковић, уредник портала „Макроекономија.орг“. - Ако није родила дете, тешко да ће ико и да је запосли. Ако затрудни, остане без посла. Верујем да би помогло када би држава давала 30.000 динара месечно женама које су незапослене, а међу њима је највише жена са села. Рачуница каже да то није превелики трошак. То би било око 14,4 милијарде годишње, што је један одсто наше јавне потрошње или пола процента нашег БДП. Потребно је кроз директну подршку издвојити најмање један одсто БДП да бисмо само зауставили пад броја новорођених.

БРДО ПАПИРАЗАХТЕВ за остваривање родитељског додатка подноси се градским управама за дечју и социјалну заштиту. Неопходна документација се предаје у року од најдуже три месеца, а у фасцикли треба да буду: извод из матичне књиге рођених за сву децу, уверења о држављанству, фотокопије личних карата оба родитеља, фотокопија оверене здравствене књижице мајке, пријаве пребивалишта за сву децу, две фотокопије картице текућег рачуна мајке код Поштанске штедионице... Нимало лак подухват за новопечену маму.

ПРИОРИТЕТ

ДЕЦА су у 2012. приоритет Министарства рада и социјалне политике. У буџету је за њих одвојено близу 40 милијарди динара, две милијарде више него лане. Овај новац треба да обезбеди редовне исплате за чак пола милиона најмлађих.

За исплату родитељских додатака иде 6,045 милијарди динара, што је скоро пола милијарде више него лане. На децје додатке ће се утрошити 11,6 милијарди динара (милијарду више него у 2011), а породилске накнаде ће у 2012. бити увећане за више од 600 милиона, па ће износити 22,1 милијарди динара.

Према проценама Министарства, током ове године новац би требало да стигне на адресе 36.000 породиља. Родитељски додатак могло би да очекује око 65.000 малишана. Прошле године родитељски додатак за прво дете је био 31.782 динара. За друго се исплаћује 124.279 динара у 24 рате, а за треће 223.693 и четврто 298.255 динара.

ЛОКАЛНО

ФИНАНСИЈСКА подршка политици наталитета у Србији највише зависи од општинских каса. Богатији градови, осим директне новчане помоћи, нуде и широк спектар других олакшица, као што су бесплатне књиге, школски превоз, попуст за вртиће, ужину...

Београд даје сталне и једнократне новчане помоћи породицама са децом, али и купује школски прибор, плаћа зимовања, летовања, стипендије.

У Новом Саду вишечлане породице имају право на попуст при плаћању комуналија, као и бесплатне одморе викендом.

А у Јагодини сви ученици који су завршили четврти и осми разред основне школе летују бесплатно 10 дана у Црној Гори, а матуранти у Грчкој.

Београд и Нови Сад дотирају и трудничко боловање. Труднице на боловању у другим градовима Србије зато добијају само 65 одсто плате. У престоници право на сталну новчану помоћ имају и родитељи тројки, четворки, петорки, шесторки и дуплих близанаца. Сличну подршку даје и Нови Сад, а као бонус прворођеној деци исплаћује и поклон-честитке у вредности од 20.000 динара. У Нишу је прописан исти поклон за прворођено дете, а породице са дуплим близанцима, тројкама и четворкама месечно примају по 33.000 динара.

Јагодина не штеди у подршци породица - свим незапосленим породиљама исплаћивала је по 12.000 динара месечно до првог децјег рођендана, а свака породица је, уз принову, добијала и по 200 евра. Ове године, како обећавају, овај ће поклон бити „тежи“ чак шест пута.

ДРЖАВА ПЛАЋА ВРТИЋИ накнаде трошкова боравка у предшколској установи за децу без родитељског старања и за децу ометену у развоју биће увећане - најавио је Зоран Мартиновић, државни секретар Министарства рада и социјалне политике. - Прошле године је за те намене потрошено 42,73 милиона динара, а у овој ће бити 50 милиона динара. Тај новац ће бити довољан за 300 малишана у земљи.

ПАПРЕНО

РОДИТЕЉИ у Србији посебно мучи то што за гардеробу, играчке, обућу и опрему за децу одвајају најмање дупло више него у иностранству. А плате су им, с друге стране, далеко мање.

Удружење „Бебац“ је тако израчунало да мајка у Србији за своју плату може да купи 2.000 „памперс“ мини-паковања, мајка у Словенији 6.500, а у Аустрији 13.000 паковања. Иста анализа показала је да просечна плата у нашој земљи „вреди“ шест зимских јакни за бебу. У Словенији просек покрива 30 јакни, а у Аустрији чак 40. Овдашња зарада довољна је за 10 најјефтинијих ауто-седишта, словеначка „купује“ 35, а аустријска чак 60 седишта.

Ко чека принову већ је направио рачуницу, а она каже да је породици већ у првим данима потребно најмање 60.000 динара, што је мало мање од две просечне зараде. На списку је 15 ставки - од пелена, постељине, бенкица, креветца, па до колица.

ПОРЕЗИ

УДРУЖЕЊА родитеља зато годинама покушавају да се изборе за мање оптерећење беби хране и опреме. Од државе траже да се одрекне дела пореза и на њих примењује стопу од осам, а не 18 одсто. Овај захтев још није испуњен.

Богате земље и на овај начин подстичу наталитет. Ирска и Велика Британија од родитеља не узимају ни фунту пореза на ствари за бебе. У Пољској и Немачкој ови артикли су опорезовани

са седам одсто, а у Луксембургу са три одсто. Немачка удружења родитеља покушавају да се изборе да седам одсто пореза на ствари за бебе важи у читавој Европској унији.

- Срамно је скупа дечја гардероба, обућа и опрема - каже Никола М. из Новог Сада. - Недавно сам постао отац. Морао сам да купим колица. Платио сам их 15.000 динара. Порез је значи 2.700 динара. Да је ПДВ мањи, осам одсто, колица би била јефтинија за 1.500 динара. А то је само једна од стотину ставки новопечених родитеља.

<http://www.blic.rs/Vesti/Drustvo/301480/Zaposlenost-na-istorijskom-minimumu>

ИЗВЕШТАЈ ЕВРОПСКЕ КОМИСИЈЕ О ЕКОНОМСКОМ УЧИНКУ СРБИЈЕ У 2011.

Запосленост на историјском минимуму

И. Р.

Број запослених у Србији током 2011. пао је за готово три одсто и сада их има око 1,76 милиона, што је историјски минимум за нашу земљу, наводи се у прегледу економија земаља кандидата и преткандидата за чланство у ЕУ, који објављује Европска комисија.

Стопа незапослености је готово 23 одсто, а нето плате реално су биле веће тек 0,3 одсто него у 2010.

Србија је у последњем кварталу успела да одржи брзину економских активности па је остварен привредни раст од 1,9 одсто, али како је индустријска производња од половине године почела значајније да слаби, економски раст одржао је енергичан опоравак грађевинске активности у других шест месеци до чега је дошло први пут још од 2009. године, наводи ЕК.

Раст Србије био је заснован на извозу док је импулс домаће тражње био ограничен због мањих инвестиција и слабе приватне потрошње. Промет у малопродаји тако је закључно са новембром био скоро 17 одсто нижи у односу на исти период 2010.

ЕК очекује да ће наставак либерализације тржишта и цена помоћи спутавању инфлаторних очекивања. Активност банака оцењена је као релативно скромна. Ниво лоших кредита премашио је 19 одсто укупних позајмица по чему смо трећи, иза Исланда и Црне Горе. Спољни дуг од 24 милијарде евра оцењен је као релативно стабилан иако износи 75 одсто БДП.

На крају се констатује да је ниво јавног дуга вероватно премашио 45 одсто БДП, а Влада и даље емитује обвезнице.

Школа нормално почиње у понедељак

М. Шкрбић

Школе ће у понедељак радити нормално, али је скоро 8.000 просветних радника ипак поднело тужбе против школа и градова који су њихови оснивачи због неисплаћених јубиларних награда за 2009. годину. Према подацима синдиката, награде нису исплаћене за око 14.000 просветара, па се очекује још тужби.

Просветари су одустали од најављене једносатне обуставе рада, јер су у међувремену неке локалне самоуправе исплатиле награде, поручује Бранислав Павловић из Синдиката образовања Србије.

Према подацима Уније синдиката просветних радника Србије, јубиларне награде за 2009, 2010. и 2011. до сада су у потпуности исплаћене у Београду, Чачку, Ужицу, Бору, Инђији, Горњем Милановцу и Книћу, док су многи градови исплатили само прошлу годину. Драган Матијевић из уније каже да је сва дуговања добило више од 7.000 просветара.

„Они који буду тужили сигурно ће добити спорове. Проблем је то што ће тада држава морати додатно да плати судске трошкове и камате, што значи да ће државу, уместо једне милијарде, исплата јубиларних награда уз ове трошкове коштати до две милијарде динара. А то су, нажалост, паре пореских обвезника, односно наших грађана“, каже Матијевић.

<http://www.blic.rs/Vesti/Drustvo/301228/Fond-PIO-Privatizacija-koci-naplata-doprinosa>

Фонд ПИО: Приватизација кочи наплату доприноса

Бета

БЕОГРАД - Директорка Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање Драгана Калиновић рекла је данас да поједини процеси који су донети како би се олакшала приватизација коче и смањују могућности за наплату доприноса за социјално осигурање.

Драгана Калиновић, директорка Фонда ПИО

- Мали је маневарски простор за наплату доприноса, а нарочито је тешко обавити наплату ако је предузеће у стечајном поступку - казала је Калиновићева.

Она је прецизирала да су поједини прописи донети како би се олакшала приватизација, јер, како је рекла, “није могло другачије зато што нико не би купио предузећа са толиким дуговањима”. Финансијски директор фонда Иван Мимић најавио је да би од фебруара војни пензионери требало да добијају пензије оједном, а не, као до сада, из два пута, као и да ће примања бити исплаћивана шестог у месецу.

План фонда је, према његовим речима, да до 2015. године намири сва дуговања према војним пензионерима која су настала између 2004. и 2006. године уплаћивањем мањих износа пензија од оних који су постојали у решењима.

Мимић је рекао да се дуг односи на 47.000 војних пензионера и да износи између осам и девет милијарди динара. Он је рекао да је, у међувремену по основу тужби, дуговања успело да наплати око 18.000 пензионера.

ПОЛИТИКА ONLINE

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Galeb-grupa-u-blokadi-zbog-Zavarivaca.sr.html>

Галеб група у блокади због Заваривача

Процес производње угрожен због недостатка репроматеријала који Шапчани не могу да набаве због неликвидности

„Галеб групи” – Шабац Агенција за осигурање и финансирање извоза(АОФИ) блокирала је пре неколико дана рачун. Реч је о износу од 33,7 милиона динара, по основу јемства за кредит који је „Заваривач” – Врање узео од АОФИ у септембру 2010, а који је доспео на наплату 1. априла 2011.

„Галеб група” је, иначе, у поступку приватизације купила то врањско предузеће, али је Агенција за приватизацију уговор раскинула зато што нису испунили обавезе из уговора.

У „Галебу” страхују да би блокада рачуна од 33,7 милиона динара, уколико не буде повучена, могла да доведе доњиховог банкрота. Због ненаплативих потраживања од „Заваривача”, од преко 4,1 милиона евра, касне исплате зарада запосленима, што се, кажу, дешава први пут у току постојања. Процес производње, а четвртину извозе, угрожен је због недостатка репроматеријала који не могу да набаве због неликвидности.

Поводом блокаде рачуна овог предузећа чије је седиште премештено из Београда у Ужице, на сајту АОФИ, у рубрици Контакти, нема ни адресе нити телефона, и не може се добити никаква информација, као да су у дубокој илегалности и као да нико из привреде нема потребу да их нађе и од њих затражи подршку извозу.

– С обзиром да одговор из АОФИ нисмо добили, следи само један закључак: да ова агенција није могла од „Заваривача” да наплати потраживање, већ је то учинила од јемца, а то је бивши власник „Галеб група”, истиче се у саопштењу.

– Уговор о прихватању јемства „Галеба”, по наведеном кредиту „Заваривача”, потписан је у време када је наша фирма била власник већинског пакета акција „Заваривача”. У међувремену, Агенција за приватизацију је једнострано раскинула Уговор о куповини контролног пакета акција, тако да је ово предузеће сада у већинском државном власништву и налази се у процесу реструктурирања. И поред те чињенице, државна институција – АОФИ, своје потраживање по кредиту не наплаћује из средстава дужника – државног предузећа, не ради репрограм наведеног кредита нити узима нова средства обезбеђења од „Заваривача” као дужника, већ наплату врши принудним путем од јемца – бившег већинског власника, који већ годину дана са пословањем „Заваривача” нема никакве формално-правне ни фактичке везе. „Галеб” од „Заваривача” не може да наплати ни своја потраживања од преко 4,1 милиона евра нити да располаже својом опремом коју „Заваривач” користи већ дуже од годину дана без икакве накнаде иако је власник те опреме „Галеб” – наводе у овом шабачком предузећу.

Ј. Рабреновић

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Regionalne-razlike-jabuka-razdora sr.html>

Регионалне разлике – јабука раздора

Растући јаз између богатих и сиромашних крајева земље узрочник је драматичних последица, а може да уздрма и стабилност државе

Србија (градови и региони)	Удео у БДП Србије	У укупном становништву	Од просечног БДП по становнику у ЕУ	Извор: Евростат
Србија	100%	100%	35%	
Београд	40%	23%	60,8%	
Нови Сад	9%	4,7%	66,8%	
Остатак Војводине	17%	22,2%	26,8%	
Шумадија и западна Србија	20%	28,3%	24,8%	
Јужна и источна Србија	14,4%	21,8%	23,1%	

Ни седмица на лотоу не би задржала Меровинца у родном месту – отишао би у Београд, или бар у Ниш, кажу житељи ове општине на југу Србије, чији је просек примања по становнику десет пута мањи од београдског. Магнетна привлачност „светлости велеграда” омађијала је пре неку годину и становнике много пута богатијег Апатина. Новац од продатих акција „Апатинске пиваре” житељи овог лепог војвођанског места готово по правилу улагали су у куповину станова у Новом Саду.

После економиста и социолога, и политичари на власти су коначно увидели да Србија има огромне и растуће регионалне разлике. Јаз између све богатијих и све сиромашнијих региона узрочник је драматичних последица – велика пространства остају без људи, градски центри све скупље плаћају најезду придошлица, а скорашња прошлост нам је показала да може да угрози и опстанак државе.

Војвођански клуб је у недавно уотвореном писму председнику покрајинске владе Бојану Пајтићу предочила је да је северна покрајина постала недовољно развијен регион и првипуту својој историји, према бруто домаћем производу, пала испод просека Републике Србије.

„Војводина сиромашнија губи позицију унутар Србије свесном дискриминацијом, а не слободним дејством економије”, тврђња је из поменутог писма Војвођанског клуба које је потписао његов председник Ђорђе Суботић, додајући да „Војводина не може толико да створи колико Србија може да јој отме”.

Своје тврђе Суботић заснива на подацима Републичког завода за статистику да је БДП по становнику у покрајини у 2009. години био „за 4,8 одсто испод просека Републике Србије, што је првипут после 1918. године”, и да је за око 80 одсто мањи од београдског.

– Војвођански клуб „куца на отворена врата” – коментарише за „Политику” садржај наведеног писма Верица Калановић, потпредседница Владе за привреду и регионални развој. – Нема ублажавања регионалних разлика ни јачања градова и општина без суштинске децентрализације. Ако упоредимо њихову развијеност, доћићемо до поражавајућих податка не само на нивоу Србије, већ и Војводине. За мене то није изненађење, јер и у централизованом републици и централизованом покрајини се мало води рачуна о онима који нису становници главних градова. И по оној народној „далеко од очију, далеко од срца” дођемо до тога да нам и у целој Србији и у Војводини људи живе са различитим стандардом, у зависности од места где су рођени.

Економиста Мирослав Здравковић, уредник сајта макроекономија.орг и сарадник Економског института, примећује да Војвођански клуб погрешно тумачи један економски податак да би извео политичке закључке.

– Мало коректнијом и подробнијом анализом статистичких података којима барата, Војвођански клуб би дошао до закључка да би за релативно заостајање и стагнацију остатка Војводине кривца тражеу Новом Саду – каже Здравковић. – А статистички подаци се могу тумачити на безброј начина. На пример, три четвртине грађана Србије има нижи стандард од просечног у Албанији, док једна четвртина стреми ка изласку из европске неразвијености, јер располаже са више од 75 одсто просечног БДП-а ЕУ. Или, грађани Београд и Нови Сад имају виши стандард од грађана Далмације, што упућује на чињеницу да само ослањање на високе приходе од туризма, без других делатности не гарантује висок стандард. Или, Нови Сад је упоредив по развијености са Истамбулом, а Београд са Анкаром.

Статистичари подсећају да је у кризној 2009. извоз Србије опао за 22 одсто, а већ 2010. Војводина је имала најбржи раст од свих региона у поређењу са претходном годином, чиме је повећала удео у укупном БДП Србије са 25,6 на 26 процената. Побољшан је и ниво БДП по становнику са 95,2 на 96,8 одсто просека Републике.

Већина економиста се слаже да је продубљивању јаза у развијености општина и региона у Србији у претходних десет година допринела и спровођена економска политика, која је готово докрајчила у претходној деценији већ опустошену индустрију и пољопривреду. Страдала је и Војводина, али се не би могло рећи да је северна покрајина платила највећи цех.

– Деценијска „опседнутост“ макроекономском стабилношћу, а да се при томе није водило рачуна о реалном сектору, плаћена је, поред осталог, и додатним убрзаним сиромашењем сиромашних и знатно бржим развојем великих градова – указује Здравковић. – У „стабилности“ коју смо имали дошло је до снажног раста компанија које се баве финансијама, трговином, саобраћајем и увозом, а седиште им је у три урбана центра, док је остатак Србије, где је већином производња, тихо умирао.

Својим истраживањем овај сарадник месечника „Макроекономске анализе и трендови“ Економског института, показао је да се Београд, заједно са Новим Садам, па и Нишом, брзо подизао са дотакнутог дна деведесетих. У релативно кратком периоду транзиције, од 2000. до 2005. године, Београд је повећао удео у друштвеном производу Србије са 27,9 на 34, Војводина са 30,7 на 31,2, а централна Србија без Београда смањила свој удео са 41,4 на 34,8 одсто. Мада у њима живи 28,4 одсто становништва, Београд, Нови Сад и Ниш учествују са 81,3 одсто у укупном расту друштвеног производа Републике.

Последњих година, најбоље је прошао Нови Сад.

– Главни град Војводине је 2007. године достигао доходак из 1989, а 2008. за десет одсто премашао тадашњи просек. Да није било кризе и пада БДП за око три одсто, Београд би 2009, а Ниш 2010. достигли „срећну“ 1989, последњу годину „благостања“ пре распада СФРЈ – истиче наш саговорник.

Али, ако настави да бележи досадашње стопе раста, десет пута ниже од новосадских, централна Србија би, по његовој рачуници, то могла да очекује тек за 122 године.

Политичкој елити у Србији је јасно да је равномернији регионални развој апсолутни приоритет државе. То је задатак свих министарстава, а Национални план десетогодишњег регионалног развоја Србије најављен је за крај марта 2012. године

Прецењен динар повећава неједнакост

– После 2000. годиненаглојепорастаорелативнистепенразвијеностиБеоградаиНовогСада, уодноснапросек, аистовременопаларелативнаразвијеностготовосвихдругихокруга – указујеЗдравковић. – Њиховбрзуспон, каооседиштатрговинских, саобраћајнихифинансијскихкомпанија, последицајеуспостављеногмоделаразвојапосле 2000. године, пресвегарастаувозаитрговинскогдефицита. Изпоређењасакретањимадо 2000. годинеможесенаслутитиулогареалногкурсадинаранастепеннеједнакостиунутарСрбије. Падвредностидомаће валутесмањујенеједнакости, докихњенрастповећава. Ниво одступања Београда и Новог Сада у односу на просек Србије био је у 1971. години готово идентичан данашњем, тачније ономе у 2005. години.

Злонамерна тврдња

По неписаном правилу, главни градови су најбогатији региони у земљама Европе. У свих 27 земаља ЕУ тешко је наћи изузетак. Братислава је око три пута развијенија од остатка Словачке, а Букурешт има око два пута већи БДП по становнику од просека Румуније, каже Горан Николић, сарадник Института за европске студије.

– Чињеница је да су Београд и Нови Сад најбоље прошли у транзицији – наставља Николић. – Зато што имају најобразованију радну снагу, административни су центри, имају добру путну и осталу инфраструктуру, велика су тржишта. Истина је да праве развојне регионалне политике од 2000. није била довољно. Будућидајеаграрнапроизводњамањепродуктивнаодиндустријске, идасуаграрнесубвенцијениске, јасноједанедостатаксредставазаподстицајевишепогађаВојводину. Али да ту постоји план, то је већ опасна и злонамерна тврдња. На крају, од свих делова земље, изузев урбаног дела Београда, нема бољег места за живот од Војводине, наравно у просеку.

ЕУ пегла јазове

Према речима Адриана Мартинса, заменика шефа делегације Европске уније у Србији, од 2000. до половине прошле године Европска унија је поклонила нашој земљи око две милијарде евра, а више од 16 одсто од те суме – око 325 милиона евра, за програме локалних самоуправа. Од изградње водовода, канализације или система за управљање отпадом, до помоћи у успостављању регионалних развојних агенција, подршке оснивању локалних кластера и финансирања локалних пословних иницијатива.

Бивши потпредседник владе за европске интеграције Божидар Ђелић је уверен да ће се приближавањем Србије ЕУ регионалне разлике смањивати, јер је око 40 одсто буџета „уједињене Европе” намењено смањивању тих разлика.

- Добијањем статуса кандидата, за око 30 одсто повећаће се средства за нашу земљу и отворити тај део европског буџета који нам је сада затворен. То је око 70 милиона евра које би Србија могла да посвети смањењу разлика – каже Ђелић.

Александар Микавица

У Србији мање и запослених и незапослених

Укупан број запослених у Србији крајем новембра 2011. године процењује се на **1.743.411**, што представља смањење у односу на претходни месец за **1.261**, наведено је у часопису „Коњуктурни трендови Србије”, који издаје Привредна комора Србије. У поређењу с јануаром 2011. године, број запослених у Србији је смањен за 1,8 одсто.

Незапослених је последњег дана новембра 2011. године укупно било 735.053, што је за 2.817 људи мање у односу на претходни месец. У поређењу са новембром 2010. године, укупан број незапослених већи је за 1,8 одсто.

С друге стране, оно што посебно забрињава је стопа регистроване незапослености која је у новембру 2011. износила је 27,21 одсто у поређењу са октобарских 27,13 одсто.

Све већа незапосленост дефинитивно је главни економски проблем не само Србије већ и земаља широм света. У Европској унији је тако у октобру забележена рекордна незапосленост, па је тренутно без посла чак 23,6 милиона људи.

Највећу стопу незапослености, од 22,8 одсто, има Шпанија, а са све већим бројем људи који су остали без посла суочавају се и многе земље из региона. Тако Македонија кубури са стопом незапослености од чак 30,9 одсто, а БиХ од 27,6 одсто. У Грчкој, коју тресе дужничка криза, незапосленост је повећана на 18,3 одсто, Летонија је убележила 16,2 одсто незапослених, док су најнижу стопу имале Аустрија - 4,1 одсто, Луксембург 4,7 и Холандија 4,8 одсто. Интересантно је и то што је у поређењу са претходном годином у ЕУ повећан број младих који су без посла, и то за 222.000, па је у октобру ове године ова стопа била чак 22 одсто.

ПРАВДА

Плате државним службеницима повећане до 75 одсто

БЕОГРАД – Генералном секретару Народне скупштине и другим постављеним особама у државној служби плате у јануару биће веће 75 одсто. Председница Синдиката правосуђа Србије Слађанка Милошевић каже да је тај синдикат незадовољан начином на који Влада селективно повећава зараде. Милошевићева истиче да је функционерима који су имали коефицијент 24, по основу сложености и одговорности одређен додатни коефицијент до 18, што значи да им следи

повећање зараде до 75 одсто, док ће остали запослени у тим органима на основу додатног коефицијента добити повећање од око 20 одсто.

Влада Србије је донела нову Уредбу о измени Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата именованих и постављених лица и запослених у државним органима на седници 30. децембра 2011. године. Основном уредбом из 2008. године утврђују се коефицијенти за обрачун и исплату плата именованих и постављених особа и запослених у министарствима, посебним организацијама, службама Владе Србије, председника Републике, Народне скупштине Србије, органима територијалне аутономије и локалне самоуправе.

Новоусвојена уредба предвиђа да основни коефицијент може да се увећа по основу сложености и одговорности за додатни коефицијент. Према тој уредби значајно повећање зарада добиће именоване и постављене особе у државним установама. Милошевићева пита да ли је то значајно повећање зарада именованим и постављеним особама, у ствари, збрињавање одлазећих кадрова који ће, након престанка функције примати плату још шест месеци у износу који су примили на дан престанка функције.

<http://www.pravda.rs/2012/01/13/%D0%9F%D0%B0%D1%80%D1%82%D0%B8%D1%98%D0%B5->

Партије хоће у народни покрет

БЕОГРАД – Прегруписавање странака на политичкој сцени Србије и формирање широког народног покрета око СНС јесте покушај стварања натполовичне већине у парламенту Србије и лакшег формирања будуће владе, оценили су аналитичари.

Према њиховим речима, остале политичке организације, удружења и синдикати у напредњацима виде странку која може да победи на предстојећим изборима и покушај да уз помоћ њих осигурају своје позиције.

Широк социјални фронт

Зоран Стојиљковић, професор ФПН-а, каже да СНС формирањем великог народног покрета жели да заокружи простор и освоји позицију релативно најјаче странке, јер нико не може да реално рачуна да ће сам добити натполовичан број мандата.

- Ти покрети се формирају зато што онај који је најкрупнији, ако нико нема натполовичну већину, покушаће да после избора формира владу. С друге стране, ти покрети се формирају и зато да би се показао што шири социјални фронт који стоји иза неког политичког представника. То не значи да је дошло до укрупњавања политичке сцене, Србија ће увек имати десетак релевантних странака, рачунајући ту и велики број странака националних мањина – сматра Стојиљковић. Према његовим речима, улазак синдиката у политику сасвим је нормалан с обзиром на то да су, како каже, разочарани претходним покушајима да се социјалним дијалогом дође до договора.

Покрет за бољи резултат

Невен Цветићанин, политички аналитичар, истиче да се такозвани широки народни покрети формирају првенствено због што бољег резултата на изборима, јер је циљ имати што више савезника а што мање противника.

- Ти покрети могу бити контрапродуктивни уколико се у њима нађу странке које су потпуно супротне политичке организације. Што се укрупњавања политичке сцене у Србији тиче, тешко је рећи да до тога може доћи и да је тај процес у току, јер је наша политичка сцена веома нестабилна. Имамо примере да су странке које су некад биле моћне и велике попут СПО-а, сада на нивоу статистичке грешке као и да су неке странке које су до јуче биле чак и непостојеће, попут СДПС и СНС, све утицајније – рекао је Цветићанин. О томе колико су блиске идеје СДПС-а и покрета који око себе формира СНС, Цветићанин каже:

- Расим Љајић је мудар и искусан политичар да би било коме затварао врата, али је и довољно озбиљан да да приоритет политичким снагама које су блиске програму СДПС.

Ђорђе Вуковић из ЦеСИД-а такође сматра да се широки народни покрети формирају како би се остварио што бољи резултат на изборима.

- Формирање таквих покрета може да донесе успеха у неким недемократским режимима, али овде то не мора да значи. Да бисте направили такав један покрет битна је и чињеница колико су грађани незадовољни садашњом влашћу – рекао је Вуковић и додао да формирање једног таквог покрета не значи уједно да се политичка сцена у Србији укрупњава.

Синдикати у политици

Љубисав Орбовић, председник СССС, рекао је да ће тај синдикат ускоро одлучити да ли ће и на који начин учествовати на изборима.

- Многе партије су пуно обећавале, а ништа нису урадиле у корист радника. Нас не интересују одређене позиције, већ програм и заштита права радника. Ако то обезбедимо, можемо размишљати о томе да се приближимо некој политичкој партији – каже Орбовић.

Народни покрет

СНС

ПС

ПСС

НС

Коалиција удружења избеглица у Србији

Неки синдикати

Размишљају о народном покрету или ЗЕС

ПУПС

СДПС

СССС

Коалиција ЗЕС

ДС

ЛСВ

ДСХВ

Постављен заступник капитала у Плими М

Извор: Бета

Агенција за приватизацију за заступника капитала у фабрици уља Плима М из Крушевца, у којој је крајем 2011. раскинут уговор о приватизацији, поставила Небојшу Раденковића, изјавио председник фабричког Самосталног синдиката Раде Антић.

"Очекујемо да ћемо у понедељак почети процес формирања органа управљања, треба сазвати ванредну Скупштину предузећа, изабрати Управни одбор, генералног директора", рекао је Антић и додао да би после тога требало видети шта ће се десити с производњом које није било готово две године.

Крајем прошле године Агенција за приватизацију раскинула је уговор о продаји друштвеног предузећа Фабрика уља, сада Плима М, због, како је наведено, неизвршавања уговорних обавеза. Уговором је било предвиђено да купац у четвртој години важења инвестиционог програма у градњу Фабрике за производњу рафинисаних биљних уља и метил естра биљних уља, капацитета 30.000 тона годишње, инвестира 1,4 милиона евра, што он, према наводима Агенције, није учинио.

Фабрика уља приватизована је 2004, кад ју је на трећем тендеру за 30.000 евра купио крушевачки привредник Божин Милићевић. У предузећу је у тренутку приватизације било око 400 запослених, а сада их је око 150.